

*"Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě
slitovně na své srdce" (Jer 31,3)*

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí pracovníci Charity a vy všichni, kteří se jakýmkoliv způsobem podílíte na charitním díle.

Jarní dny, do kterých vstupujeme, přinášejí novou naději a plno očekávání. Těšíme se na světlo prodlužujících se dní, těšíme se na přírodu, která se začne zelenat, na první květy jara. Očekáváme, že jaro nám přinese něco nového, že snadněji překonáme únavu, různá trápení a starosti, že všechno půjde lépe a snadněji.

I v celé církvi byly tyto týdny plné očekávání. Po odstoupení papeže Benedikta XVI. se rozvíjely různé debaty, politické komentáře, úvahy, co bude s církví, kdo bude novým papežem atd. Můžeme být vděční Bohu za pontifikát papeže Benedikta XVI. i z pohledu nás, kteří jsme posláni pracovat na charitním díle. Sv. otec Benedikt XVI. brzy po svém zvolení vydává encykliku "Bůh je láska", ve které se plně zaměřuje na poslání charity a lásku k bližnímu. Krátce před ukončením svého pontifikátu vydává apoštolský list "Motu Proprio" o charitativní službě. Bude to pro nás trvalá inspirace. To, co nám Benedikt XVI. ukazuje především jako vědec a teoretik, nový Sv. otec František nám ukazuje prakticky. První jeho skutky vedou k jednoduchosti, prostotě, různé komentáře ukazují na jeho starost o chudé, potřebné, stojící na okraji společnosti. Jeho

osobní angažovanost a starostlivost ať je nám povzbuzením i příkladem. Překvapivá volba Sv. otce, jak sám prohlásil, že ho kardinálové našli na konci světa, je pro nás důkazem, že Duch Svatý vede svou církev.

My jako křesťané si tyto týdny postní a velikonoční doby především spojujeme svítězstvím Ježíše Krista nad smrtí a nad hříchem. Tak jako v materiálním světě očekáváme na jaře vždy něco nového a překvapivého, tak také v duchovním rozměru v postní době máme nové hledat a najít. Tak, aby v nás něco nezdravého a nedobrého zemřelo, abychom se nevraceli ke své sobeckosti, netrpělivosti, beznaději, nelásce apod. A nové a dobré vyklíčilo a rostlo. Tak, jak nás vybízí Kristus, máme růst k dokonalosti. Tento náš postoj a úsilí vrcholí o velikonoční vigílii, kdy se zříkáme všeho zlého a obnovujeme svůj křestní slib. Pak také můžeme očekávat něco nového a krásného, co se trvale usídí v našich srdcích a upínat se k naději, kterou dává zmrtvýchvstalý Kristus. Naděje nových začátků a především naděje nového věčného života.

Přeji vám velikou radost, podobnou té, kterou zažívali očití svědkové Kristova zmrtvýchvstání. Ať ve vašich všedních dnech stále září naděje, kterou dává vzkříšený Ježíš!

Ze srdce žehná

**Mons. Mgr. Josef Zouhar, prezident
Diecézní charity Brno**

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	Mons. Mgr. Josefa Zouhara	str. 1
NAŠE CHARITA	aneb kapitola na pokračování o hodnotách, poslání, vizi organizace	str. 2
JEDNI Z NÁS...	aneb rozhovory s pracovníky a dobrovolníky	str. 3
	<i>Anketa – Jakým způsobem byste řešili nedostatek finančních prostředků v neziskovém sektoru?</i>	
REPORT	aneb reportáže o charitní činnosti	str. 4
Velké ECHO	aneb zprávy z Charity ČR.....	str. 5
PIŠTE ŘEDITELI	aneb otázky pro Oldřicha Haičmana	str. 6
POSTNÍ ALMUŽNA	str. 7
SPECIÁL	aneb odborné „okénko“	str. 7
SOVA	aneb nabídka Oddělení vzdělávání DCHB.....	str. 8
Seriál	aneb to nejdůležitější z činnosti Sekretariátu DCHB	str. 8
Malé ECHO	aneb zprávy z DCHB	str. 9

NAŠE CHARITA

aneb kapitola na pokračování o hodnotách,
poslání, vizi organizace

Svoboda

S postupně dozívající zimou hýbalo církví veliké téma, a to odchod Benedikta XVI. do „papežského důchodu“. Dnes, kdy po dlouhé zimě přichází konečně jaro a s ním i velikonoční svátky, je už všechno jinak. Papežský úřad převzal František a křesťané se radují z nového Petrova nástupce.

Ale zpět k Benediktovi. Jeho rezignace vyvolala na některých tvářích překvapivý výraz, jiní byli zklamaní a ostatní smekli. Já byla mezi těmi posledními. Odejít z tak zodpovědného a významného postu ve chvíli, kdy cítím a přiznávám nejen sám sobě, ale hlavně Tomu, kterému se tolik zodpovídám z každého mého jednání, že „už to dál nejde...“, to z mého pohledu vyžaduje nutnou dávku odhodlanosti, vlastního sebepoznání a obrovské důvěry v Pána Boha. Myslím, že tímto rozhodnutím se Benedikt XVI. stal velkým symbolem SVOBODY, tak těžce uchopitelným Božím darem.

Co je to SVOBODA?

Svoboda neznamená, že můžeme dělat jen to, co si usmyslíme a někdy třeba i na úkor druhých. Myslet bychom měli na dobro našich nejbližších, našich přátel, na dobro naší společnosti. Svobodou je také myšleno, že se nebude stále díít jen to nejlepší a nejpříjemnější, ale také to, že si dovolíme postavit se čelem i k méně příjemným otázkám. Svoboda není o tom, že si budeme dělat cokoliv a jakýmkoliv způsobem, protože jsme svobodní.

V Charitě máme každý důležitý úkol - učit se vnímat a podporovat druhého, ať již uživatele našich služeb, dobrovolníky nebo kolegy v jejich samostatnosti, respektovat je a vést ke svobodnému jednání, mnohdy však i s právem na riziko a přijetím důsledků svobodného rozhodnutí.

V Písmu svatém nalezneme zmínku o svobodě především v 1. listu Korintským: „Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé.“ (1 Kor 8,9)

„Duch je tím Pánem, kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ (1 Kor 3,17)

Jeden z nejvýznamnějších církevních dokumentů Kompendium sociální nauky církve říká o svobodě, že je nejvznešenější známkou Božího obrazu a následně také znamením vysoké důstojnosti každého člověka.

Uchopit SVOBODU stejně jako další hodnoty Charity ČR je náročné a mnohdy i nereálné, přestože jsme jí často nadosah. Proto přejí nám všem i všem našim blízkým, abychom dar SVOBODY dokázali SVOBODNĚ, zodpovědně a s láskou využívat v každém našem jednání, byť třeba i ve chvílích, kdy cítíme, že „už to nejde, protože právě v těchto chvílích se stáváme sami sebou, nejvíce podobni Kristu.

Lenka Šustrová, pastorační pracovnice
OCH Žďár nad Sázavou

CHARITNÍ SLUŽBY V OHROŽENÍ

Charitě ČR chybí na provoz sociálních služeb jednotlivých charit 170 405 000 Kč. Kvůli napjatým rozpočtům i škrtnům vlády, krajů i obcí je tak ohroženo 427 služeb pro seniory, zdravotně postižené, matky s dětmi v tísní, lidi bez domova a další tisíce klientů v tíživé životní situaci.

Jaký máme názor na budoucí existenci charitních služeb a sociálních služeb obecně?

Jakým způsobem byste řešili nedostatek finančních prostředků v neziskovém sektoru?

Na tuto otázku odpovídali vedoucí ekonomického odboru Sekretariátu DCHB, fundraiser, vedoucí sociální služby a ředitelka oblastní charity.

Není to zrovna jednoduchá otázka, jelikož s nedostatkem finančních prostředků se potýkáme téměř každý rok. Asi bych se pokusila získat navýšení dotací v rámci dalšího dotačního řízení a také se poohlédnout po dalších zdrojích u nadací a jiných donátorů. Úsporná opatření v podstatě provádíme každý rok a další redukce jsou už na hranici únosnosti, aby dané služby mohly být poskytovány při získaných prostředcích v potřebné kvalitě a rozsahu.

Marie Sendlerová,
vedoucí ekonomického odboru SeDCHB

Já osobně vidím jako důležité jasné nastavení dotační politiky, my služby děláme pro občany a mělo by být jasné, že stát, (kraje, města) služby pro své občany nakupuje, co kupuje a za kolik. Dále se mi zdá nezbytné, aby neziskovky začaly podnikat a tím získávaly nutné finanční prostředky pro podporu své činnosti.

Marie Žižkovská,
vedoucí Denního a přechodného pobytu Strnadova

Domnívám se, a to neplatí jen na Charitu, ale všeobecně, že je v ní velice široké portfolium příjmů peněz a je důležité se nezaměřovat pouze na jeden či dva zdroje. Když zkrachují, je to špatně. Doporučil bych dělat fundraising na plný úvazek a pustit se do podnikání.

Zdeněk Kousal, fundraiser
Oblastní charity Jihlava

Pokud dotaz reaguje na letošní snížení dotací z MPSV, případně ukončení čerpání financí z individuálního projektu v Kraji Vysočina je jistě nutné se nevzdávat a snažit se vyjednat jak s MPSV, tak s krajem a městy, ve kterých se daná zařízení nacházejí a jejichž obyvatelům jsou služby poskytovány.

Pokud se jedná o otázku na nedostatek financí v neziskovém sektoru obecně, je třeba se zaměřit na získávání dalších finančních zdrojů pomocí fundraisingu, sociálního podnikání apod. A samozřejmě v první řadě zavést úsporná opatření ve fungování služeb, pokud to jen trochu jde. A s tím také souvisí zvažování potřebnosti služeb. Protože pokud budou finance v této oblasti chybět, nebude možné poskytovat dosavadní spektrum služeb.

Jana Zelená, ředitelka oblastní
charity Žďár nad Sázavou

REPORT

aneb reportáže o charitní činnosti

KDYŽ LIDSKOST PŘÁVĚ NEVIDÍME, TO NEZNAMENÁ, ŽE NENÍ SKRYTA UVNITŘ

Diecézní charita Brno patří mezi diecéze s nerozvinutější sítí služeb pro lidi ohrožené závislostí na návykových látkách. V minulém roce byly oporou osmi stovkám uživatelů. Je to pomoc, která se neteší žádné popularitě, mnohdy se jim právě naopak dostává velmi radikálního odmítání ze strany nejširší veřejnosti. V České republice se podle průzkumů odhaduje asi 50 tisíc uživatelů drog. Kdo jsou však oni „fetáci“, jak jim s oblibou říkáme? Jsou to předsudky nebo obavy, které nás vedou k odsuzování někoho, jehož životní příběh vlastně vůbec neznáme?

Musím se přiznat, že i po dvanácti letech práce v službách Charity, nevím, co přesně si o pomoci závislým myslet. Musím si poctivě přiznat, že mne lidé pod vlivem drog trochu děsí, a lidé dělající téměř vše, co odporuje lidské důstojnosti, jen aby sehnali další dávku, mi nahání strach ještě více. Přijíždím proto do jednoho z kontaktních center brněnské diecéze, tzv. „káček“, jihlavského U Větrníku, které vzniklo již v roce 1999. Denně zde najde útočiště asi deset lidí závislých na drogách. Další desítky kontaktují streetworkeri téměř po celé polovině Kraje Vysočina. V kontaktní místnosti mohou lidé pobýt maximálně dvě hodiny, udělat si teplou polévku, čaj, přečíst noviny, poslechnout hudbu, vyhledat informace na internetu. „Provázíme lidi v době jejich aktivní závislosti. Neznamená to, že jejich rozhodnutí brát drogy schvalujeme, ale respektujeme je. Není to tak, že jim dáváme vše, co chtějí, musí dodržovat určitá pravidla. Všechny aktivity jsou zde proto, aby lidé k nám mohli získat důvěru. Skrze ni budujeme vztah a ten nám umožňuje motivovat je ke změně,“ vysvětluje pracovník káčka Michal Matula.

Smyslem je ochránit okolí před negativními vlivy závislosti na návykových látkách ale také snižovat riziko číhající na samotné uživatele, tzv. program harm reduction. V káčku si lze udělat orientační testy na žloutenku či HIV, vyměňovat použité za čisté stříkačky, aby je někdo nepohazoval po ulicích, kde by představovaly hrozbu. Káčko mohou vyhledat i rodinní příslušníci, kteří musí často čelit pocitům viny ale i zvládat mnohdy zcela rozvrácené vztahy s blízkými, kteří podlehli závislosti. „Závislost člověka devastuje. Na začátku je touha po intenzivním zážitku. Ten však jen kompenzuje nějakou díru například ve vztazích v rodině. Zprvu velmi lehce dostupný a neodolatelný zážitek chtějí opakovat zas a znova a podlehnou závislosti nutící je k věcem, které by jinak nikdy neudělali – krást, lhát, zraňovat, prostituovat. Pro někoho to může být životní styl, avšak dříve či později většina zjistí, že je droga ničí,“ vysvětluje Michal. Obdivuji s jakou racionalitou a zároveň s jakou laskavostí svou práci popisuje. „Vztah s lidmi, kterým pomáháme, musíme umět uchovat v profesionální rovině. Nejsme přátelé, to však neznamená, že se nás věci, které s nimi prožíváme, osobně nedotýkají. Je skutečně povzbuzující, když se člověk rozhodne se svou závislostí bojovat, nebo dokonce nad ní zvítězit. Je ale povznášející, když občas potkávám lidi, předtím špinavé, páchnoucí, hubené, a najednou se z nich vyloupne lidskost; člověk, který v nich stále byl, jen ho na nějakou dobu zakryl a přehlušil boj s drogou,“ dělí se o svou motivaci pomáhat Michal. Nedávno doprovázel jednu dívku do léčebny po více než desetileté drogové kariéře. I to je úkolem „káčkařů“ - motivovat k léčení a zprostředkovat vhodný léčebný program. V regionu jsou tři psychiatrické léčebny s odvykacím programem a dvě terapeutické komunity. Přesto jsou čekací lhůty v průměru několikátýdení.

Světlo, které možná zachraňuje životy

Jedním z mnoha, kterým káčko dalo naději, je i Tomáš. Ve svých 23 letech má za sebou experimentování s alkoholem a marihuanou již od základní školy. Pak následoval experiment s pervitinem na „učňáku“, extáze na technoparty, později po rozchodu s dívkou se dokonce přidala i závislost na automatech a pravidelné brání drog, aby zapomněl. Ze školy ho vyloučili, za přechování drog si zadal i s policií a výkonem trestu. Tomáš se dostal dokonce i do dluhové pasti za půjčku, kterou si vzal, aby mohl za drogy zaplatit. Má za sebou dvě léčby, jednu neúspěšnou, druhou dokončil. K drogám se však vrátil. Je tak jednoduché vidět to takto zkratkovitě. Na druhé misce vah je však i druhá část příběhu. „Rodiče se rozváděli, když mi bylo 17 let. V tu dobu jsem začal mít stavy, kdy mi bylo strašně zle. Měl jsem hrozný pocit úzkosti, bušení srdce, dusil jsem se. Celou dobu jsem to před mámou tajil. Doma jsme nikdy moc spolu nemluvili, nesvěřovali se. Až jsem zkolaboval a skončil v nemocnici. Předepsali mi léky proti depresím,“ povídá Tomáš. Zpočátku nikdo netušil, že Tomáš léky kombinoval s alkoholem a marihuanou, což jeho tělo neslo velmi špatně. O svých problémech mluví se mnou velmi otevřeně, mnozí z nás bychom se mohli učit, jak je Tomáš po strastiplné zkušenosti upřímný sám k sobě i k druhým. „Můj táta je alkoholik. Netušil jsem, že budu mít k tomu taky tak silné sklony. Začal jsem, protože jsem nedokázal říct spolužákům ne. Na školách jsou teď drogy a alkohol velmi dostupné. Chtěl jsem být někdo, nechtěl jsem, aby se mi vysmívali,“ popisuje začátky Tomáš. Dnes se opět vrátil k léčbě, dochází na ní ambulantně, našel nové zaměstnání, splácí půjčku a zároveň navštěvuje službu Následné péče jihlavské Charity, která pomáhá lidem zařadit se do společnosti po ukončení léčby. Nikdo z nás snad

ani netuší, že život v abstinenci je možná ještě těžší než v době závislosti. Když totiž lidé opustí brány léčebny, dostihnou je předchozí „hříchy“ – důsledky rozvrácených vztahů, trestní činnosti, ztráty zaměstnání, domova.

„Dnes jsem odhodlaný přestat, kvůli sobě i kvůli matce. Hrozně mě děsí, když někomu ubližuji a myslím, že jsem jí opravdu ubližoval. V době, kdy jsem bral, mě nic kolem nezajímalo, nebral jsem ohledy. Máma si užila se mnou i s tátou dost. Dnes už s tátou společně opět mluvíme. Chtěl bych dát svůj život opět do pořádku,“ svěří se Tomáš. Na myslí mi vytane otázka, může si skutečně za svoje rozhodnutí brát drogy Tomáš tak úplně sám? Nikdo nezbavuje tohoto mladého muže zodpovědnosti za činy, které udělal, ale co když první omamnou dávkou vzal jen proto, že mu nikdo neuměl naslouchat a nikdo ho nenaučil se sdílet s pocity prázdnoty? „Říkám Ti to, protože chci, aby to třeba někomu druhému pomohlo. Kdo si neprošel závislostí, tak úplně nepochopí, co se ve mně opravdu odehrává. Možná proto to odsuzuje nebo neví, co s tím. Ženy v práci se mě ptají, jak zabránit, aby jejich dítě nezačalo fetovat. Tak úplně tomu nejde předejít, ale říkám jim, mluvíte s nimi...“ uzavírá Tomáš. Když se loučíme, uvědomuji si, že jako matce tří dětí mi tento

rozhovor dal více, než jsem se očekávala. Jsem rodič jako tisíce lidí v mém okolí a uvědomuji si, že to může potkat kohokoliv z nás. Loučíme se pevným stiskem ruky a já skutečně doufám, že se Tomášovi jeho cestu podaří dokončit. Je teprve na jejím počátku, na konci staré minulosti a na prahu nového začátku. I kdyby byl jediný, kdo svůj boj se závislostí skutečně vyhraje, stojí za to, aby Charita při něm stála a neodvracela se. Tomáš potkal káčko třeba jen náhodou, i když osobně na náhody nevěřím. Někdo mu dal sirky, kde byl kontakt na jihlavské centrum „U Větrníku“. To světlo mu ale možná zachránilo život...

Diana Tuyet-Lan Kosinová

Velké ECHO aneb zprávy z Charity ČR

✦ Charita ČR má nového ředitele

Novým ředitelem Charity ČR je od 1. února 2013 Lukáš Curylo, který je současně ředitelem Diecézní charity ostravsko-opavské. Ve funkci ředitele Charity ČR vystřídal Oldřicha Haičmana, kterému k 31. lednu 2013 skončil jeho mandát.

✦ Charita ČR si připomíná 20 let humanitární pomoci do zahraničí.

Při této příležitosti připravila zajímavý historický přehled, který si můžete prohlédnout zde: <http://caritasczech.org/res/data/013/001661.pdf>

✦ Postní almužna 2013

Postní dobu pro věřící v roce 2013 opět obohatí možnost návratu k starobylé postní tradici – almužně. Tato dobrovolná duchovní formace věřících se koná od roku 2009 z pověření z pověření České biskupské konference.

„Jestlipak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?“

„Počkej chvílku,“ odpověděl Sokrates. „Než mi cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sít.“

„Tři síty?“ „Přesně tak,“ pokračoval Sokrates. „Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvílku zkusit prosít to, co mi řekneš.“

První síto se jmenuje Pravda. „Máš naprostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?“

„Ne,“ odpověděl ten člověk, „vlastně jsem to jenom slyšel a...“

„Dobře,“ řekl Sokrates. „Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není. Ted vyzkoušejme druhé síto, síto se jmenuje Dobro. Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?“

„Ne, naopak...“

„Takže,“ pokračoval Sokrates, „chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda. Ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síto: Jmenuje se Užitečnost. Je mi to, co mi chceš o mém příteli říct užitečné?“

„Ne, moc ne.“

„Dobrá,“ uzavřel Sokrates, „to co mi chceš říct není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užitečné, tak proč bys mi to měl vyprávět?“

To je důvod, proč byl Sokrates velký filosof a všichni si ho vážili.

PIŠTE ŘEDITELI

aneb otázky pro Oldřicha Haičmana

Oldřich Haičman je ředitelem Diecézní charity Brno již téměř osmnáct let. Mnoho let působil také jako ředitel Charity ČR. Níže se dozvíte, jak se při zpětném pohledu dívá na své působení v této dvojroli.

tom realizovat. Dále pro mě bylo velmi užitečné, že jsem nahlédl do humanitární a rozvojové pomoci Charity ČR v zahraničí. Protože Charita působí v současné době asi ve 22 zemích světa, kde vykonává buď humanitární, nebo rozvojovou spolupráci. Také pro mne bylo velmi užitečné a oslovující, když jsem se mohl účastnit třeba setkání všech Charit, které se koná jednou za čtyři roky v Římě. Zde 162 zástupců všech Charit z celého světa volí svého prezidenta a svého generálního sekretáře. Také se zde schvaluje jakýsi strategický plán, který potom samozřejmě zasahuje i do jednotlivých národních charit.

Před časem Vám skončil mandát vykonávání ředitele Charity ČR. Bylo to Vás užitečné a v čem?

Pozici ředitele Charity ČR jsem vykonával vlastně od září roku 2005 až do ledna letošního roku, tedy asi sedm a půl roku. Určitě to pro mě byla zkušenost důležitá, protože ředitel Charity ČR koordinuje nejen práci Charity v České republice, ale i v zahraničí. Jednotlivé diecézní a arcidiecézní charity jsou samostatné subjekty podřízené biskupům, takže někdy je třeba spolupráci na této úrovni plánovat a koordinovat skutečně dlouho dopředu tak, aby se všichni dokázali do této spolupráce zapojit. V tomto ohledu bylo určitě obtížnější tuto spolupráci naplánovat a po-

Bylo těžké vykonávat obě role najednou? Roli vedení DCHB a vedení CHČR?

Mohu říci, že jsem si v průběhu těch 7,5 vytvořil dobré týmy zástupců, jak na Diecézní charitě Brno, ale i na Charitě ČR. Následně jsem se na tyto své zástupce snažil delegovat pravomoci. Domnívám se, že se mi to dařilo. Samozřejmě – tu a tam jsem zaslechl, že bych měl být s lidmi více. Bohužel se to někdy nedalo úplně naplánovat, protože jsem musel rozdělit svůj čas mezi Diecézní charitu Brno a Charitu Česká republika. Nicméně, ta zkušenost na úrovni Charity Česká republika je pro mě velice inspirující i v práci diecézní charity.

Máte nějaké nové cíle ve své práci, na které byste se chtěl zaměřit v souvislosti se svým plným návratem na DCHB?

Určitě se chci více věnovat práci v diecézi. Věnovat se pracovníkům, ředitelům oblastních charit, ale i zástupcům na diecézi, protože těch 7,5 roku určitě pociťovali jakýsi nedostatek mého času. Toto bych chtěl určitě napravit. Dalším úkolem, který teď stojí před námi je vyřešení situace v Oblastní charitě Brno, jejíž ředitel skončil na své pozici v loňském roce. Nyní tedy plánujeme, jakým způsobem bude nastavena kompetence a spolupráce v rámci OCHB.

Dotazy řediteli k jakémukoliv tématu týkající se DCHB nebo CH ČR lze zasílat na mosty.dchb@charita.cz.

Czech Ensemble Baroque - největší český soubor, který hraje autentickou starou vážnou hudbu, pokračuje v cyklu koncertů Bacha na Mozarta. Tentokrát se mohou návštěvníci těšit na **mši H moll od Johanna Sebastiana Bacha** a to v jedinečném prostředí katedrály **v Brně na Petrově**. Návštěvou koncertu můžete finančně podpořit služby Diecézní charity Brno.

Místo: **katedrála sv. Petra a Pavla, Brno**

Termín: **6. 4. 2013, 19:30 — 6. 4. 2013, 21:00**

Vystoupí koncertní mistr **Peter Zajíček** a sbormistr **Tereza Válková**. Dirigentské taktovky se opět ujme **Roman Válek**.

Vstupenky můžete zakoupit prostřednictvím sítě TICKETPORTAL nebo na místě hodinu před konáním koncertu.

POSTNÍ ALMUŽNA

K postní době již tradičně patří duchovně-formační akce Postní almužna. Během tohoto období mají věřící v ČR opět možnost návratu ke starobylé tradici – almužně. Takto získaný finanční obnos pak pomůže lidem v nouzi v daném místě.

Almužna je výrazem odhodlání měnit sebe sama prostřednictvím pomoci druhým. V tomto způsobu prožívání postní doby je skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry a návrat ke starobylé postní tradici. Schránku postní almužny k uložení peněz, které jsme svým sebezáporem ušetřili, je možné si vyzvednout v kostele od Popeleční středy do konce postu. Zvlášť je vhodná pro rodiny s dětmi jako jeden ze způsobů společného prožívání postní doby. V druhou neděli velikonoční je možné donést schránku do kostela a odevzdat duchovnímu. Peníze použije církev prostřednictvím Diecézní charity Brno a jejích oblastních charit na pomoc lidem v nouzi.

„Tato cesta duchovního prožitku je zvláště vhodným nástrojem pro rodiny při prožívání postní doby s dětmi. Je mnoho cest, jak se uskromnit ve svých potřebách a prospět tím nejenom druhým, ale také sami sobě. Je v tom skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry,“ říká olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

Postní almužna není v pravém slova smyslu sbírkou, jde především o podporu duchovního prožívání postního období. Peněžní dary spojené s Postní almužnou jsou jen doprovodným a zcela dobrovolným aktem každého z věřících. „Almužna je výrazem odhodlání měnit sebe sama prostřednictvím pomoci druhým,“ uvedl brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

V loňském roce byl výtěžek Postní almužny 2012 na jižní Moravě **643 408 Kč** a dary byly využity například na **čističku vzduchu do hospice sv. Josefa v Rajhradě, na podporu činnosti charitních pečovatelských služeb Oblastní charity Jihlava nebo jako příspěvek na stavební přestavbu Denního centra a noclehárny pro lidi bez domova na Bratislavské ulici v Brně.**

SPECIÁL

aneb odborné „okénko“

Firemní kultura nebo charitní duch?

Firemní kultura je úzce spojena s charakterem vykonávané činnosti. Představuje všeobecně sdílený a relativně dlouhodobě udržovaný souhrn představ, přístupů a hodnot. Stejně jako člověk i firemní kultura má dvě tváře VNĚJŠÍ a VNITŘNÍ.

Vnější tvář představuje způsob, jakým se organizace prezentuje navenek směrem ke klientům a veřejnosti. Jaký je celkový dojem a jak jej vidí okolí.

Vnitřní vzhled můžeme nazvat jako její způsob komunikace, styl řízení, atmosféra, normy chování a jednání, které vycházejí z uznávaných hodnot, z toho, co organizace oceňuje a co podléhá sankcím. Vnitřní tvář firemní kultury představuje obraz „Charitního ducha“.

Základní součástí firemní kultury je i komunikace. Ptáte se proč? Umožňuje nám společně formulovat firemní hodnoty a zároveň působí jako nástroj motivace nás všech. Komunikace představuje propojení lidí uvnitř firmy a umožňuje jejich skutečnou spolupráci, která je ovocem charitního ducha.

Jak poznáme, že v organizaci funguje zdravý „charitní duch“?

- Charita funguje jako **tým**. Lidé si vzájemně důvěřují, sdílejí úspěchy i neúspěchy, řeší problémy a konflikty, spolupracují spíše, než soutěží.
- Převládá zde **otevřená komunikace**.
- Dochází zde k **identifikaci s organizací**, a to nejen dovnitř, ale i navenek, vnímají pospolitost a sounáležitost.

Kateřina Zouharová

SOVA

aneb nabídka Oddělení vzdělávání DCHB

- **Péče o osoby s demencí v domácí péči a v sociálním zařízení**, 2. 4. 2013, 08:30 – 16:00; Bc. Marika Krejčí, DiS.
- **Workshop - Insolvenční řízení v praxi**, 2.4.2013, 08:30 – 16:00; Mgr. Zuzana Zajícová
- **Úvod do time – managementu**, 3. 4. 2013, 08:30 – 16:00; Mgr. Štěpánka Jakešová Ma.S.W
- **Time - management v praxi a jeho využití ve skupině**, 4. 4. 2013, 08:30–16:00; Mgr. Štěpánka Jakešová Ma.S.W
- **Ergoterapie**, 10. 4. 2013, 09:00–14:00; Mgr. Barbora Bártlová, Ph.D.
- **Jak zacházet s údaji o uživateli sociálních služeb**, 11. 4. 2013, 08:30–16:00; Dr. Jiří Toman, CSc.
- **Metody práce s duševně nemocnými v sociálních službách**, 12. 4. 2013, 08:30–16:00; Michal Šalplachta DiS.
- **Syndrom vyhoření I a II**, 16. – 17. 4. 2013, 08:30–16:00; Mgr. Bohuslava Horská
- **Jak lépe využívat elektronickou komunikaci při propagaci a fundraisingu**, 18. 4. 2013, 8:30 – 16:00; PhDr. Vladimír Hřebíček
- **Doprovázení životní změny**, 19. 4. 2013, 08:30–16:00; Michal Šalplachta DiS.
- **Workshop - úvod do přístupu zaměřeného na člověka - Rogersovský přístup**, 26. – 27. 4. 2013, 08:30–16:00; Michal Šalplachta DiS.
- **Základy vedení poradenského rozhovoru v systemickém rámci**, 24. – 25. 4. 2013, 8:30 – 16:00; Ing. Mgr. Ivo Vítek
- **Workshop - právo v sociálních službách - podtéma zákon č. 108/2006 Sb**, 30. 4. 2013, 8:30 – 14:00; JUDr. Marta Šosová

Diecézní charita Brno – Exran 2

Brožurka Exran 2 - Aktivita zaměřené na témata bezdomovectví, islámu a vztahu Čechů a Romů

je pokračováním stejnojmenné brožurky z roku 2011. Obě obsahují metodické listy pro pedagogickou práci s tématy, které spadají pod multikulturní výchovu. Aktivita vznikly v roce 2012 v rámci projektu Exran II na základě práce se žáky a studenty 2. stupně ZŠ a SŠ během výukových programů

zaměřených na výše zmíněná témata.

Elektronickou verzi brožury si může stáhnout na <http://celsuz.cz/res/data/003/000515.pdf>. Její tištěnou verzi můžete získat po dohodě s Klárou Dobiášovou, která uvítá také Vaše ohlasy (klara.dobiasova@charita.cz)

SERiál

aneb to nejdůležitější z činnosti Sekretariátu DCHB

Odbor ředitele

- Analýza možného uspořádání a spolupráce mezi SeDCHB a OCHB
- Vyjednávání ohledně výše dotací

Odbor ekonomiky a financování

- Od 1. 1. 2013 se DCHB stala měsíčním plátcem DPH, jelikož překročila 10 mil. obrát zdanitelného plnění. Daňové agendy tímto opatřením značně narostlo.
- Od 20. 3. 2013 probíhají na všech OCH, včetně sekretariátu DCHB, kontroly hospodaření auditorem.
- Byla ukončena kontrola NKÚ protidrogových služeb DCHB za roky 2010 a 2011. Nebyly zjištěny závažnější nedostatky.
- Dokončuje se metodika k provádění pracovních lékařských služeb v naší organizaci. Týká se to zejména způsobu provádění vstupních a průběžných lékařských prohlídek a pravidelných kontrol na pracovišti.

Oddělení styku s veřejností (PR)

- koordinace formační akce Postní almužna
- příprava výroční zprávy za rok 2012

Odbor komunikace a technické podpory

- připraven projekt na osazení vjezdové brány na parkovací dvůr, který byl dosud nedostatečně zabezpečen
- elektronická vývěska i všechny oblastní byly úspěšně migrovány na jiný systém (provozně lacinější a nabízí další možnosti využití k efektivnější organizaci práce)

Odbor rozvoje a kvality služeb

- vyhodnocení cílů z Implementačního plánu Sekretariátu DCHB, revize SWOT analýzy
- setkání Vedení DCHB se zaměstnanci oblastních charit, diskuze nad tématem kultury odpovědnosti v organizaci a rozpracovanou Vizí DCHB
- nastavení procesu vyhodnocení Srovnávací analýzy DCHB v návaznosti na nově definovaná kritéria hodnocení efektivity služeb ze strany MPSV
- rozpracování řídicích a podpůrných procesů na jednotlivé podprocesy v rámci činnosti pracovní skupiny pro zlepšování procesů v DCHB

Závislost není zločin. Pomáháme uživatelům návykových látek, aby opět našli svobodu, kterou ztratili.

Dušan Vitáček, herec Městského divadla Brno, foto: Richard Bouda, název výstavy: Tenká hranice

DIECÉZNÍ CHARITA
BRNO

DMS DCHB na číslo 87777, cena DMS je 30 Kč, www.darcovskasms.cz
POMAHEJTE S NÁMI! www.dchb.charita.cz

Malé ECHO aneb zprávy z DCHB

Oblastní charita Blansko

✦ Centrum duševního zdraví Pěkná modrá Doubravice zve na:

3. 4. 2013 Kinematografický kvíz

10. 4. 2013 Sběrný den

17. 4. 2013 Výstup na rozhlednu J Cimrmana

28. 4. 2013 Fotografujeme přírodu

Oblastní charita Brno

✦ Domov pokojného stáří Kamenná zve dobrovolníky na vzdělávací kurz Klient se syndromem demence, který se uskuteční 15. 4. 2013, 15:30 — 15. 4. 2013, 17:00 h.

Oblastní charita Hodonín

✦ P-centrum Hodonín zve na Světový den zdraví, který se bude v Hodoníně konat 7. 4. 2013.

✦ 18. 4. 2013 se v Hodoníně bude konat Mini-ekojarmark, kde budete mít možnost na stánku P-centra a K-centra zakoupit výrobky klientů těchto služeb.

Oblastní charita Jihlava

✦ Ve dnech 4. - 7. 4. 2013 se bude konat v rámci

plesu při příležitosti Den Romů společné taneční vystoupení klientů charitního zařízení Erka se zahraniční účastí.

Oblastní charita Rajhrad

✦ Kavárna Slunečnice srdečně zve k návštěvě programu pro veřejnost, který si pro Vás připravila ve středu 11. 4. 2013.

✦ 22. 4. 2013 Se v DLBSH uskuteční Celorepublikové setkání nemocničních kaplanů.

Oblastní charita Třebíč

✦ Poradna Ruth Třebíč si pro Vás připravila přednášku Základy finanční gramotnosti, která se bude konat 9. 4. 2013.

Oblastní charita Znojmo

✦ Ve dnech 22. 4. až 26. 4. zahájí provoz dětský domov v Rachově na Ukrajině, kde znojemská Charita dlouhodobě působí a pomáhá.

Oblastní charita Žďár n.S.

✦ Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba zve 7. 4. 2013 k účasti na Pouti Božího milosrdenství ve Slavkovicích.

"Proto slavme Velikonoce ne se starým kvasem ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy." (Kor 5,8)